

Εκείνο, που μ'εντυπωσιάζει πάντα στην Ε.Π.Π. είναι αυτή η αίσθηση της δροσιάς που διαπερνά την δουλειά της. Μιας δροσιάς, που εκφράζει μια ζωτικότητα, μια ικανότητα αντίκρουσης της ζωής μ'ένα φρέσκο μάτι, μια ικανότητα ν'ανακαλύπτει εκ νέου τα πράγματα. Θυμάμαι σ'εκείνο τον "Ξενοπίστρωτο Πήγασο" (1978) με πόσο πάθος και δύναμη επιχειρούσε η ποιήτρια των χαμηλών τόνων ένα άλμα σ'ένα ποιητικό χώρο σχετικά καινούριο. Και να τώρα αυτή η ολόδροση αφήγηση για τα παιδικά της χρόνια, για την Αλεξάνδρεια και τον Παππού και τον Αχμέτ και την Φατμά και τα πρώτα σκιρτήματα της κοινωνικής συνείδησης, που τα γεννούσε το φούσκωμα του απελευθερωτικού κινήματος των φελλάχων. Κι' όλ'αυτά ειπωμένα μέσα από το μάτι της παιδούλας, πούχε βρει στο φαρμακείο του καλού, ξύπνιου Παππού, του "Αμπου", το μαγικό κλειδί προς τον πλατύ κόσμο.

Θα μπορούσε φυσικά όλο αυτό το υλικό των παιδικών αναμνήσεων να δοθεί μέσα από το πρίσμα της σημερινής ωριμότητας, με μια φιλοσοφική διάθεση και πρόθεση να ειπωθεί κάτι άλλο, κάτι γενικώτερο. Δεν ήταν αυτός όμως ο στόχος της Ε.Π.Π.

Το αφήγημα απευθύνεται σαφώς σε παιδιά κι'η γλώσσα του και οι σκέψεις και οι ιδέες, που κυκλοφορούν μέσα στο βιβλίο είναι προσαρμοσμένες στην παιδική ψυχή. Με την ικανότητα του παραμυθά η Ε.Π.Π. ζωντανεύει μπροστά μας μένα απλό, λιτό τρόπο και με μια νοσταλγία και αγάπη που δεν μπορεί να την κρύψει ένα κόσμο, πολύ ζεστό και ανθρώπινο μαζί όμως και τόσο απομακρυσμένο, που μοιάζει σαν σε όνειρο. Αυτό ακριβώς είναι το μυστικό της γραφής για τα παιδιά. Η ανάγκη δηλαδή το κείμενο να πλάθεται από υλικά που να κρατούν τους ανθρώπους και τα πράγματα σε κάποια απόσταση, μέσα σε κάποιο θάμπος, σαν πίσω από αραχνούφαντο πανί.

Η συγγραφέας είναι οπωσδήποτε καλός γνώστης όλων αυτών των μυστικών γιατί δεν είναι καθόλου μικρή η θητεία της στον χώρο της λογοτεχνίας για παιδιά. Πρέπει να πω εν τούτοις ότι κάπου - κάπου, εκεί όπου η συγγραφέας θέλει να προσφέρει στους νεαρούς αναγνώστες της πληροφορίες (όπως λ.χ. εκεί όπου μιλά για την Διώρυγα του Σουέζ) παραχωρεί, άθελα της ίσως, την θέση της στην δασκάλα.

Και κάτι πούχει γενικώτερη σημασία. Ένα βιβλίο για να διαγράψει τον κύκλο του θα πρέπει ν'αγοραστεί. Κι'είναι ευχάριστο που απ'ότι με πληροφορεί το βιβλιοπωλείο "ΛΕΚΑ", στις φετεινές γιορτές έγιναν μεγαλύτερες πωλήσεις λογοτεχνικών βιβλίων και κυρίως βιβλίων για παιδιά. Ας εντείνουν όλοι οι ενδιαφερόμενοι αυτή την εκστρατεία για το καλό βιβλίο με στόχο να μεταφερθεί στο κάθε σπίτι. Και μια και ο λόγος για την Ε.Π.Π. υπενθυμίζουμε στους μαθητές, κυρίως των Γυμνασίων, τα τρία βιβλία της που κυκλοφόρησαν το 80 και το 81 για τον Νίκο Νικολαΐδη τον Κύπριο, την Μαρία Ρουσιά και τον Γλαύκο Αλιθέρη, που δίνουν μια αόρη εικόνα της ζωής και του έργου των τριών αυτών Κυπρίων συγγραφέων.

Π. ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ.

1984.

1984